

Nr 370.

Av herr **Olsson** i Staxäng m. fl., *angående hämmande av minderårigas tobaksmissbruk.*

Det är med verklig oro som man i vårt land måste konstatera den stora ökning av tobaksmissbruket, som för närvarande förefinnes bland minderåriga.

Utan att i detalj gå in på orsakerna, är det uppenbart att den i våra dagar allt mer tilltagande njutningslystnaden, som ofrånkomligt även måste verka besmittande på ungdomen, i främsta rummet får tillskrivas största skulden. Föräldrarnas allt mer och mer tilltagande slapphet när det gäller ungdomens fostran i förening med tobaksvarornas stora lättillgänglighet medverkar desslikes i stor utsträckning till det stegrade tobaksmissbruket bland de minderåriga.

Detta förhållande har med sig stora vådor för folkhälsan och moralen. Från många håll, inte minst i föregående utredningar, som föranstaltats av Kungl. Maj:t i denna sak, har det klart uttalats att tobaksmissbruket hindrar barnens utveckling och verkar demoraliserande. Beträffande tobaksmissbrukets medicinska skadeverkningar, så framhålles det från läkarehåll ganska enstämmigt att tobaksmissbruket är för den minderårige skadlig, även om ej alltid rent vetenskapliga, medicinska bevis härför förebragts.

Redan förut har denna fråga varit föremål för riksdagens behandling. Förutom upprepade motioner har riksdagen år 1906, 1912 och 1929 avlåtit skrivelse till Kungl. Maj:t i ärendet.

De åtgärder, som från statens sida med anledning härav ha kommit till stånd, ha bestått i ökad upplysningsverksamhet.

Utan att förneka betydelsen av denna åtgärd, som i stället bör hälsas med tillfredsställelse, nödgas man dock framhålla, att det stegrade tobaksmissbruket bland de minderåriga under senare tid klart visat, att ökad upplysningsverksamhet måste kompletteras med effektivare åtgärder på lagstiftningens väg.

Ett allmänt försäljningsförbud avseende de minderåriga under 15 år synes oss inför nu rådande missförhållande vara ofrånkomligt. För att ett försäljningsförbud skall kunna bli effektivt torde detta böra fullständigas med ett allmänt förbud för minderåriga under 15 år att begagna tobak, åtminstone på allmän plats, samt åliggande för polismyndighet att beivra överträdelse av detta förbud, ävensom att vederbörande lokala skolmyndigheter skola förständigas att meddela föreskrifter till stävjande av lärjungars tobaksmissbruk.

Med stöd av det ovan anförda tillåta vi oss hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla att Kungl. Maj:t snarast möjligt ville för riksdagen framlägga förslag till hämmande av minderårigas tobaksmissbruk i enlighet med av oss ovan angivna synpunkter.

Stockholm den 23 januari 1934.

Ernst V. Olsson.

T. G. v. Seth.

C. O. Johanson,
Huskvarna.

Alf Meyerhöffer.

C. Gösta Jacobsson.

Ivar Anderson.

Frans Hansson.

Adolf Wallerius.

E. Thorell.
